

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Lampetio Episcopo. 193.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

omnes hoc habent, vt syncerè de rebus iudicent. Id quod vel ob mentis exiguitatē contingit, vel ob segnitiam, vel ob morum improbitatem, vel ob mortis vicinam opinionem, qua priùs eorum animi imbuti sunt. Nam alioqui iis, qui mente præditi sunt, ac rerum iudicium opinionibus quibusdam minimè priùs occupatum habēt, perspicua est veritas.

Eidem. 192.

Luxus, vir optime, non modò perambibilem, atque imperio & opibus anteposendam sanitatem propellit (hac enim absente nullius momenti illa sunt) sed etiam varios & incurabiles morbos gignit. Quare si tibi sanitas curæ est, frugalitas quoque curæ sit. Siquidem bonæ valetudinis matrem esse inedia, medici non immeritò esse definiunt. Ego verò quoniam mihi tecum, qui fatietati quoque ipsi per futuritatem & ingluuiem cōtumeliam infers, sermo est, hoc tibi nuncio, frugalitatem tibi sanitatis, hoc est rei comprimis charæ, & expetendæ matrem fore.

Lampetio Episcopo. 193.

Si fieri possit, vt Zosimus, & Maro, & Eustathius, qui in tot tamque grauibus flagitiis deprehensi sūnt, meliore mente recepta eò, vnde exciderunt, redeant, hoc quidem melius fuerit. Sin minus, eos, tanquam incurabilia membra, ad vitales partes grassantia, excinde.

Tauro Hyparcho. 194.

Vitium quidem, hoc est res infauista & dedecoris plena, dominatur, cū tyrannis rerum potitur. Virtus autem palmam obtinet, cū regnum res exornat & moderatur. Tyrannis enim ad suam, regnum autem ad subditorum vtilitatem omnia refert.

Hermينو Comiti. 195.

Quoniam magnificencia tua per literas

τῆς βύβλου, ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ἀνάγκη γένοιτο. ἐπεὶ τοῖς γενουσιώτεροις, καὶ ἀπολιτικῶν κεκτημένοις τῆς ἀρετῆς, τὸ κριτικόν, σαφές ἐστὶ τὸ ἀληθές.

Τῷ αὐτῷ. ρθβ.

Ἡ περὶ τῆς, ὡς βέλτερον, ἢ μόνον ἐξοφρακίζει τὴν πολυήρατον, καὶ ἀρχὴς καὶ πλεονεξίας, ὑγείαν. ταύτης γὰρ ἀπούσης, οὐκ εἶναι ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ποικίλα καὶ ἀνίκανα κληρονομώματα. εἰ ποῖντι μέλει σοι τῆς ὑγείας, μελέτω καὶ τῆς αὐταρκείας. τίω μὲν γὰρ ἐδίδειν μητέρα ὑγείας εἶναι, εἰκότως ἰατρῶν παῖδες οὐκ εἰσὶν. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ πρὸς σέ μοι ὁ λόγος, τὸν καὶ τὸν κόρον τῆς πλησμονῆς ὑπερίσσοις, καὶ αὐταρκείας μητέρα σοι γενήσεται, τῆς πολυπορήτης ὑγείας εὐαγγέλιζομαι.

Λαμπετίῳ ἑπισκόπῳ. ρθγ.

Εἰ μὲν δὴ διὰ τὸν σωφρονισμὸν Ζώσιμους, καὶ Μάρωνα, καὶ Εὐστάθιον τῆς ἑπί τοσοῦτοις καὶ τηλικούτοις κακοῖς ἀλόγως ἐπανελθεῖν ὅθεν ἐξέπεσον, ἀμεινον. εἰ δὲ μὴ, ἐκκοψόν, ὡς περὶ μέλη ἀνάτα πεινῶντα βαδίζουσι ἑπί τὴν χεῖρα.

Ταύρῳ ὑπάρχῳ. ρθδ.

Κακία μὲν ἢ δυσάνυμος, καὶ δυσκλεῆς, κρατεῖ, ὅταν τυραννίς κατέχη. ἀρετὴ δὲ νικά, ὅταν βασιλεία διακοσμή τὰ πράγματα. ἢ ἐπὶ γὰρ τυραννίς πρὸς τὸ οἰκεῖον. ἢ δὲ βασιλεία πρὸς τὸ τῆς ἀρχαίων συμφέρον βλέπει.

Ερμίνῳ κόμητι. ρθε.

Ἐπειδὴ γέγραφέ σου ἡ μεγαλόνοια βυλομένη